Dosar nr. 4r-2901/24 Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
4-23099008-02-4r-08072024 judecător: Tatiana Bivol

D E C I Z I E
în numele Legii

20 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componență:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către recurentul *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

La data de 26 iunie 2023, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Colesnic Vladimir fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 976694, în privința lui *****a în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la 26 iunie 2023, în junii orei 09:55, conducea automobilul de model *****cu numărul de înmatriculare ***** în *****, aflându- se în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege. Fiind supus testării alcooscopice concentrația de alcool în aerul expirat de ultimul constituia 0, 23 mg/1.

Procesul-verbal cu privire la contravenție din 26 iunie 2023 împreună cu materialele acumulate, au fost expediate de către agentul constatator spre examinare în instanța de judecată, conform competenței.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, și, în baza acestei Legi, s-a aplicat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni. S-a

calculat termenul privării lui ***** de dreptul special de a conduce vehicule din 23 ianuarie 2024. S-a explicat contravenientului prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional care menționează, că contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, pînă la cercetarea judecătorească.

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, ***** a declarat recurs, la data de 26 iunie 2024, prin care a solicitat repunere în termen, admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la o nouă rejudecare.

În motivarea recursului, s-a indicat următoarele motive:

--cauza a fost examinată în lipsa sa și reprezentantului, cu toate că a fost anunțat despre imposibilitatea prezentării. Instanța de fond nu a luat în considerație cererea privind amînarea examinării cauzei și nu s-a expus asupra pertinenței acesteia, din motivul aflării acestuia peste hotare, fiind reținut în Republica Italia din data de 19 decembrie 2023 pînă 30 mai 2024, din acest motiv fiind în indisponibilitate de a fi prezent la ședința din 23.01.2024;

--instanța în mod greșit a pronunțat soluția, dând o apreciere eronata materialului probatoriu și a normelor de drept material. Motivarea unei hotărâri judecătorești trebuie să fie convingătoare, coerentă și logică. Pentru a se atinge acest scop, analiza pe care considerentele o conțin trebuie să privească susținerile și apărările părților, în raport cu limitele legale ale fazei procesuale, în sensul de a se răspunde la acestea, iar nu de a fi obstaculate, neabordarea lor lăsând loc și la suspiciuni.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul Penal consideră necesar de a repune în termen recursul declarat de ***** și a respinge recursul dat ca fiind nefondat, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional al RM, „Recursul împotriva hotărîrii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).”

Articolul 469 alin. (1) Cod contravențional al RM prevede că, „Recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărîrii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărîrii asupra ei.”

Colegiul Penal notează că, prin prisma prevederilor enunțate, cazului din litigiu îi este specific un termen imperativ, legiuitorul determinând că, dreptul la declararea recursului este limitat la un anumit interval – 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1) din Codul contravențional.

Instanța de recurs atestă că, din materialele cauzei s-a stabilit că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, a fost pronunțată în lipsa participanților la proces, inclusiv în lipsa contravenientului *****.

Totodată, din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, potrivit sentinței Tribunalului Bologna, Italia, ***** s-a aflat în stare de arest pînă la data de 30 mai 2024.

Conform informației de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nr. 35/7-3-4755 din 14 iunie 2024, rezultă că, ***** a traversat frontiera de stat la data de 15.11.2023 și a intrat tocmai la data de 10.06.2024 pe teritoriul R. Moldova /f.d.39/.

Deci, instanța de recurs consideră necesar de a repune în termen recursul declarat de ***** împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, în contextul în care, acesta nu a fost prezent la pronunțarea hotărîrii judecătorești pe cauza contravențională, nu a cunoscut despre hotărîrea emisă la caz, dat fiind faptul că nu s-a aflat pe teritoriul R. Moldova, iar revenind în R. Moldova la data de 10.06.2024, a contestat hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, la data de 26.06.2024, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1) din Codul contravențional.

De continuare, deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Din materialele dosarului, Colegiul penal reține că, la data de 26 iunie 2023, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Colesnic Vladimir fost întocmit un proces verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 976694, în privința lui *****a în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la 26 iunie 2023, în junii orei 09:55, conducea automobilul de model *****cu numărul de înmatriculare ***** în *****, aflându- se în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege. Fiind supus testării alcooscopice concentrația de alcool în aerul expirat de ultimul constituia 0, 23 mg/1.

Procesul-verbal cu privire la contravenție din 26 iunie 2023 împreună cu materialele acumulate, au fost expediate de către agentul constatator spre examinare în instanța de judecată, conform competenței.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, și, în baza acestei Legi, s-a aplicat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni. S-a calculat termenul privării lui ***** de dreptul special de a conduce vehicule din 23 ianuarie 2024. S-a explicat contravenientului prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional care menționează, că contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, pînă la cercetarea judecătorească.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza

constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art.458 Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art.460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art.425 Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul penal, prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră, că argumentele acestuia, reprezintă un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată și nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult decât atât, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

În contextul dat, Colegiul penal apreciază admisibile, concludente și utile probele prezentate și anexate de agentul constatator și corespunzător se demonstrează

vina lui ***** în comiterea contravenției, prevăzută de art.233 alin.(1) Codul contravențional, și anume:

- proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05976694 din 26 iunie 2023 prin care s-a constatat că *****, la 26 iunie 2023, în jurul 09:55 min., conducea automobilul fiind sub influența alcoolului. (f.d. 6);

- Tichetul „Drager”, alcotest 6810 din 26 iunie 2023 eliberat pe numele lui *****, rezultatul fiind de 0, 23 mg/l. (f.d. 5);

-procesul-verbal de constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 26.06.2023 (f.d.7);

-proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 26 iunie 2023, potrivit căruia Roman Melnic, la 26 iunie 2023, a fost înlăturat de la conducerea automobilului. (f.d. 8);

-recipisă din 26.06.2023, prin care se atestă că, ***** este de acord cu rezultatul testării alcoolscopice și nu a solicitat colectarea probelor biologice de sînge (f.d.10).

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, cu atît mai mult că, din actul de constatare din 26.06.2023, se atestă că, ***** a recunoscut fapta incriminată acestuia în baza art. 233 alin.(1) Cod contravențional, fapt consemnat de către acesta în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Cele invocate în recurs nu au fost probate, or declarațiile contravenientului vin în contradicție cu probele existente la materialele cauzei. Instanța de fond corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator și a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Nu poate fi reținută afirmația recurentului precum, că instanța de judecată neîntemeiat a examinat cauza în lipsa sa, or, instanța de recurs reține că, ședința de judecată privind examinarea cauzei contravenționale, a fost fixată de către instanța de

fond la data de 22 ianuarie 2024, ora 11.00, contravenientul ***** a fost înștiințat legal, fapt confirmat prin aviz de recepție semnat de ultimul la data de 10 noiembrie 2023 /f.d.16/.

Însă, necătînd la faptul că, ***** a fost înștiințat legal despre data, ora și locul examinării cauzei contravenționale, acesta nu s-a prezentat în ședință de judecată, instanța de judecată dispunînd examinarea cauzei în lipsa contravenientului.

Este neîntemeiată și declarativă afirmația recurentului precum că a depus cerere de amînarea examinării cauzei, or, o astfel de cerere la materialele cauzei lipsește.

Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Referitor la legalitatea procesului verbal cu privire la contravenție, se atestă faptul că acesta corespunde rigorilor prevăzute de art.443 Codul contravențional, nefiind stabilite temeiuri de anulare a acestuia.

Colegiul Penal reține și faptul, că potrivit art.30 al.al.(2), (5) Cod Contravențional la momentul săvîrșirii contravenței termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an. Termenul de prescripție curge de la data săvîrșirii contravenției și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravențională.

Astfel, Colegiul Penal a constatat că, hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024 nefiind atacată în termen de 15 zile de la momentul pronunțării, a rămas definitivă, respectiv termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională nu se aplică.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului ***** și a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024.

În conformitate cu prevederile art.469, art. 473 alin.(1) pct. 1) lit. c), art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se repune în termen recursul declarat de către recurentul *****, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024.

Se respinge ca nefondat, recursul declarat de către contravenientul ***** și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 23 ianuarie 2024, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod Contravențional, aplicându-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

Decizia este irevocabilă.

Președintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc